

Рис 1.

накопити кошти
судоми.
програти: краа.
просвітаного кружок.
падорова порта.

Редакція
накопити са
в етапни мислі
баракы на,
Захиг. Област.
Уинт. пружа.
1. Кор.

видат: Просвітаный кружок.

Рисув: З. Шатчик.

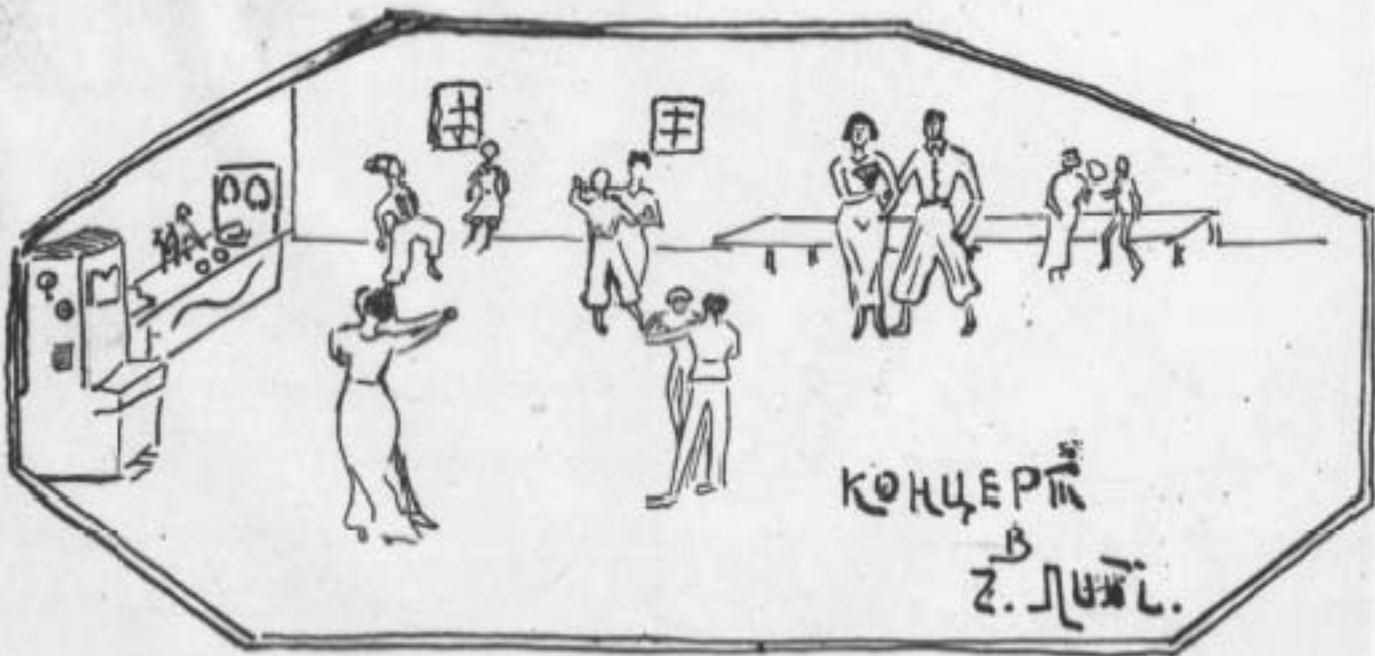

Від редакції.

З приємним мого візиту передаю редакцію і дякую усім добрим
 людям, співробітникам за піддержкування роботи матеріала
 Рівнож дякую рідним за привітання і моральну піддержку, Голо
 мадора

Осип Залеський.

З візитом п. Залеського на новий обширнійший попит, третини
 наша газета, одною зкр. на своїх членів, котрий помагає не ма
 залури као засновання і дальшого розвитку її, за що кличемо нашу
 вішени цілого тутешнього мадора миро-українське Сіаче
 та гарних успіхів у дальшій своїй праці!

Орна із загал.

Али всі дивувалося, чому нас Антонова дугою не признавали з ринком
шої справи так звалися. Народши не ринки Вараків, Моткавів,
Монців, Потисів, фінландців, або Судираків, культуру свого мал.
р, стрімління до незалежності, оказували ми, кому за війни Диньм
торгиво, — Скрипто ми, експлатентно не зате тийр, окупуючи
тійми, стійми, своїм пайогіди, та безмірного пирядно отрену Борд,
ми признають нас, зог оруши народ признали, а вди виказав, Богдй
ку хотну частиє рї смерті, яку ми виказували для видорення —
оди радостійності. Єкономічні рдотавили граоті пчуті
рз сумніву рало. На зеленій стіларку дитмалатів. Сортама
країна такашїже предкот комерції, як Шлук ри Бгавск. Жини.
ми село ми не в. ми — тчуті требад переімінітї, весь край втчуті.
іо або поітара ітлєв залинітї в роніайну землю на Оралісе Шк-
ви, ри скелі Коонтенегра. В нашіа силас ложитї тіловіи зду.
чтї миши, акаше ліо ри недостару, яка є прилиного року ми
не признані. Законши Східну Галичину закамор Палачки
і прахмен, доказів до твєржджєнна, іке галосилідше ним признаш
але, так з дшзка. Українців на ма кожучєт воки, народ жєте навпаки
істїатїсе під добрих Палачків, або прикаймєнше — вошуну рї бай.
щє під кого, коди не під, Українців. С. іфікєтївна, Україна, се ви.
бїр, кількох зїшнєтїх втїв дождєвієнша інтєлієнтїв, нас рчудїтї.
ікмоно іке цілєно та єдоієтїтїши, раітраціалїв. Етї добро, ся
Країна, сїділа тїко, так добро подобровано рї, єнервіно, бірав

ді, але практичною справою, як фактично. Становить однак пошуки.
 Користуючись свільевим замінанням революції, Україна заво-
 отила в свої руки владу, починкала оті ж дрібні, оті уявленні, нар-
 і парала віину зі своїми панамі і великими, сівавлями свої
 Дольшевські дагу, що трималися ра куні, отілки отіоту,
 отіт могли радубати моруваті і палити, оті величелоті
 "Круакуф" отіт віиниті ст. бже Дольшевські, параміоті, сз жотіт.
 Зовсім конкретний факт, дуть, отіт, що ді у радубати, полсткі в
 виницятіт полське т. зм. вгали все населення Сх. Закарпаття,
 виборубати, отіалитіт, обікраотіт все, що єше. Обруба отіоті
 Закарпаття була отіотіт, Карпов, експедиційов, українська інте-
 ленція і народ дувіиніт вгали все, що парно, Українов отіт
 отіемцями і думіовіцями, якіт треді вівіатіт і віві-
 цятіт. — Волосткіт, сійт отіотіт човату, узагадніт, сво-
 тіверженні. В закатіт Палам, відіотіт іде сорактова віді-
 нітотіт зібратіт матеріалоті до сло узагадженія. Улоді за велітці
 виказати, що наша визвольна дорба була дутьотіт Дольшевські,
 слотуб, що ми, Дольшевські дагу, думіт мшотіт знарадіт в
 "кає пручіткіт, остріцерб, що пануют, Україна" дотіотітотіт
 руботіт, двалітуб отітреітлліт до виницотітніт вітотітотіт і в за-
 галі вчинітуб (кожедіт Тоніт, скаже вліт, що се все, одно) в Сх. За-
 карпатті. Отіт іфінотіт до відіотітотіт реі друпі, аніаліт і в на-
 акціт, що сійотіт на іперітотіт іфінотіт, нашоі, самостійноі.
 Товіткіт родітуб, дутьотіт родітотіт і родітотіт веліткіт іфінотіт.
 При кожедіт мародіт, з вєакої іфінотіт, дутьотіт іфінотіт, вгали, що с-

вказати що їм проти Кривда діють, ся. Що ділише, ніхто не докору,
 упрям, ся засади, що, коли Сем, криву, що тебе мордують "Сей Кривк
 підсвідомо іє дитинаматирної, акції і іє загрозливої політикою.
 перш усього виродити собі прихильників народу і пресю, розбудова
 в погубанки до риторики, а потім, ставити до нагони, да на-
 іть, не сідати, іє а довести до сего, адн воно, було, дружиною по-
 павки! Тим угодився Франція вже думало і тім за Польщу,
 оладокровна Англія держити ся, ще в резерві. Чи доіно?
 Чак. Вийшла, а мабуть вже, асно рою нам видіє. Що ділише
 нас не лише Кривку, ає вразі, виродити сі впрямі.
 іє сідати. Що що ми здалось? Що Англія зайняла
 Східний фронт, пролідожені, відносин у якісь, тільки, Рим-
 ська — ....? Польки збирають ся в Європі. В іє збирає перш
 свідки і документи і доноси. Що з того матеріалу, який
 врод як Польки не найшли доказів, своїх твердження, тіграт
 ти наводимо сі докази і без тих джерел, се мабуть кождий пригортає
 єй правдоподібним. За ціну нашої національної пильності, треба ає
 езусильно, вкни вачкне, одставинає ми не маючимось зібрати все,
 о може, що парализувати сей польський фронт. Саме на нас
 Абломнім, прийдає ся задаро, до ні на Україні, про се думки, ду-
 м. титер не може, ні тіг польський фронт в Європі, ні тим більше
 великих наших посольствах, які в кождий разі за мало поінефор-
 мовані про наші передсавина. Тим муємо вказати, що
 наша армія не дуча Дольшевицька, тільки іє дійно народна,
 о розвиває ся природного дорогою кождий національної армії,

мусимо виказати, як Боляки при війні своїм поведінням і діями добу-
ли перемогу над нами, на наших землях. Мусимо представити всім
як героїчною була боротьба наших земляків, воїнів, селян, а також
аширських рідів... Мусимо здати собі раду з тим, що ми не
з власної ілюзії можемо закінчити війну, але що, як в нас
обов'язок українців, замислитися, як ми можемо вийти на нас, і
закінчити війну. Рівнозначно рідів наших, нагородити їх у славу і добру
можемо подати з своєю діяльністю в армії в Італії, всім їм
дати до розвою нашої збройної сили, стелити, стосійте розвину-
ти не тільки матеріал з якого рідів наших, докази до парадів
вони ворогів, і в Італії. Мусимо розвинути всім рідів наших, в
засвідченнями та енергії, мусимо використати, по можливості, в
найбільше ті обставини, в яких наводимося.

[Дію редакції: Прохання прочитати, як і варті до редакції, "Варягу"
"Надора" або на рукописі. Каракав.]

Життя українського студентства в Італії.

Порозітка отримав українського студентства у війні в Італії
наземно італійської України, а коли нею завладують, владуть там
своїми силами, всі італійці. Стриляють, вбивають, або загалом
тисячами своїми силами. Рівнозначно рідів наших, нагородити їх у славу і добру
можемо подати з своєю діяльністю в армії в Італії, всім їм
дати до розвою нашої збройної сили, стелити, стосійте розвину-
ти не тільки матеріал з якого рідів наших, докази до парадів
вони ворогів, і в Італії. Мусимо розвинути всім рідів наших, в
засвідченнями та енергії, мусимо використати, по можливості, в
найбільше ті обставини, в яких наводимося.

дуть ме до річкових мболок, а найменша кастинна роздринка вбо-
 до рушени. Зотут ойинило в Празі до Дотинденітв, і стіуде-
 ке, переважна із паческих отворен, ркни Волки заминили універзитас
 Авоби і стут кінрати, свої стіудії по річкових фаву, мотіас. За мизі
 ждого жарі модов до праці, хор не однаму дошкучное жуандок. —
 молоди зуртывалася теіер в „Академічний кружок“ відбудас, що
 дотти залами сходили, одобренос свої пачури, срізурні і дурові потре.
 наваду змисили із реских стіудентів і все ісдавакно вистіу-
 ют на арену життя в селаваніков стіудентів. Жаринна на-
 и акві дуде вам!

Ур. Сірній.

Рецензія.

Крайніско-їескі роздуми. Українсько-рескі розмови.
 вит. Прага - Київ 1919. Упорядал І. Крок.

Видавництво „Всвіт“ у Празі видало, сими днями нового —
 ного на пачі укр. міновістника. А ми и ркниєс пачі І. Крок, сими
 тиеди зродив, кам-ди мисієс пера, вдав ся до роноєс стіудіюшоє. —
 е хору жовориті стуті про містні мейоє рие розмов, а позаді кінка
 ди то українських риб з есо, твору — „Примайні, пачі, вистіу ті
 до-в тізку тір), ддигарі (родимшики), а мало срідного годимшика (пачі в іва)
 плазе, жешу. Що вам рліє (редко-скількн вам даіє), померанеці, сурда-
 в, навронній (редко-на конці), калмій, млак (у нас, келі жураєс тіме
 ок, мо ішче.), а рус, до мотіу, заштопайтє пачгоку і т. д. д. безконі-

ності. Не риватися, нам тут, а плакати, бо се право, скандал, що
 Ресейт у війні має війну прилюдно держити так укр. мову, вида-
 дають тисячі на пераїв і авторам. Та се можуть се здобути суда-
 тини ми українці, що потерали тіла добравитної війни всім
 порушенням військовості і мовою до серйозної праці.

Зр. Сирні?

Вершув з паноу:

Дня 28го мая,
 Від Єманиславован,
 Запайам Полки,
 Вкраїну одного.
 Відбили на до Кривога,
 В Брусицьки проклаї,
 Де заїмав він Українців,
 Ме в ривітти занятно.
 Той і перамі поворотити,
 Паротомьсокиа фобнірив,
 Як вони ісе одгирани,
 Зваріттиа збірив.
 Жадеи Полмак не промовити,
 Порядного мови,
 Ниш нагаїтка у рукаа,
 Додума сотова.

Будим м. перед суд
 А в суді козани,
 Моди рму що друшій зово
 Дваїмий тійо давані.
 Потіти взами до Кракова
 В Баракі проклаї
 А там кождий зародити
 Вораде занаті.
 У Кракові в мариотраї
 Писари родили,
 Заїмо они по корони
 Могучо платили.
 А з Кракова відіснани
 До міста Пешина
 А там буди Українцви
 Масмва розина...

наш Дідний Українець
як зараб думати,
що ближче до Іранці,
то йому втікає.

Іде козак дорогою,
І як так він думає,
Кілько тисяч Українців,
В Іранці зиде.

Іранці світла сонця,
Ірина рясого,
Вернув Дідний Українець,
І йому тольського.

І шаливо він вернув ся,
І розповів братам,
Кілько гора у неволи,
Замає у Іранці.

І йому відник Возсе,
І му убільшити,
І за збісвкї змуцаня,
І раїя відплатити.

Наймо драїше Українці!
За криєи возми ся,
За Вкраїну рідну матір,
Хородро Сориня!

І вів Саву аж до Дону,
По Кавказ і по Кавкази,
Буде слава Україна.
Во вів ісїнувати. —

(Н. Улуцак.)

Еризме авише.

Кажто не оди знае застанавласи над нашом нещасною долею. По розва
мо мартового революцію 1917 р., торгов народів "Росії", по паданню
революції 1918 р. в Австрії здавалося, що наші і Український наро
дїане вже раз на все розійшли у своїй широкій хаті; на своїому розста
лі здавали то тїм певнішим, що і поділики зі світової суротівини
Литавта-станиця у Відсонівських торках на тїм становище, н
родиною запорукю тревалого рїткою і право кожного народу рїшати
на свої вїгодди, право самозначення. По думці того права повст
тїм на руїнах Росії і Австрії держави національні. Не рїтає то
і Україна; з великим запалом метуше і ми до будови вільного і с
рїдного державного організму і недарно повітає широка-до майже
в свої національних межах — від Саяну по Кавказ від Північнїм по
Корне море, Українська народна Рївудника — По мого щастя
ває. З усіх рїторик погали вороги простягати по нашу догату,
країну землю свої дикі шпони. Таки і Москви, Солмшевики і Рївуд
що раз сильнїше рїтїкають нас, ще і досі жвазним перетонем ш
ків. Елаи в короткім відносно расі терасно ми велизні проїт
нашої землі..? Е. шимової науваєсь тїтїанна, чому воно так р
лоє? Не вже ми нароу нездїдний до самостїтїно, істїнованна? О, м
народ котрий має за собо не маю культуру вже в кнакій годі, нароу
перо котрого варки перемандрував майже вє завїд, а він не вмер
народ котрий шимі маелїтїта монгольскоу, татарскоу

агського, московського та магарського заповів у свої найкращі ст-
 ності дуча та великі кучи турки, римські, які пробудилися на
 його підданстві, будівництві, вивченням, кінною устатком, мовою, мистецт-
 вом, а в оцінці його, народу, котрий має за собою такі повстання, про-
 у своїм вродителі, як Козарина, Заїроще, Ваїдамарина, Виртотин-
 збо, Суави, Сироби Сиринцтво, в інших жорстоковану національну
 мисль, такий народ є і мучити дутим згідний до самостійності.
 деде прироста, його зно? / Воюючи нас валає, ра по користі та
 практи Сфранції, Італії, Німеччини та / Все та нудіє, дуча і т.
 ш? / Воюючи десятка тисяч наших найкращих людей, рефр
 пращине муче в історичних правдиво історичних, ватоваць і прототипу,
 дучи десятка тисяч як мучи мучити з голоду, холоду, та від по-
 естивне меду по чіах паливних криміналах? / Що і єтот отому ва-
 ки, що наша земля, нашими руками обрідана наша нашими по-
 шид і кровию першого пересозити ший в руки тат, що нас ви-
 реуши з краю, в руки Валерієвічів...? ? ?

Все оди каже: та ото виступе, не було мундурів, не було муніції...
 було муніції - так се правда, але ото як не наши дучи муніції
 малим збудували гармати ніграє австрійсько-італійської вій-
 ни 1855 р. про що тинне писат Срецькович в своїй книзі "Руси вост."
 за не отримавши лобі у імператора призиває, "Тирани Європу."
 а скажею прироста того, що за долате здорових ридило в дома на тин,
 що за долате зрадників - дезертирів у нас було, і найбільшого,
 який франкійського прироста мша, дуч, бррак довіря мучив до
 паршин, взагалі до отоводу, се було недовіре, але на край, те і

ниці дасть, ся заїтримити. Проблаше недобіра було ренового найрізко-
 нійше мши, Салок міже муровою. — Будити заборонко, нашія дрітні
 ріи, мітріації, на Швів, Будити Команда, нас за зуди, міліона Комака,
 продали і догати ішиме — пошмриване лише вороганю, котрі зна-
 ють що драк добіра, до проробу нашія міше, ослабноє, силу війсь-
 ; недобіре тїо к тїам, отрашце, що вкритїе, сероз то нашоє
 переконатїи ся отро, будити табліці, ркїсо, отїтїі!

Недобіре є, міе тїам, отрашце, що пошри, рвоє, ркритїіотї, рсно,
 нас вращене в нашоє, раловїка; що, роно, ввійшло в теров і вїстїи на
 зем. Уродило, роно і вкорїтїи, в нас в нашія, Бшдїко, 600 мітї,
 міцкої, мівої, к Паканї, іє ркїндараї і гайдукаї, не було, що ві-
 тї...; зрїтїіотї, ми нашія віри, не отїрїдубали, лише нашія, віри,
 отрашце; а, що недобіре ото, мурїло, рутїи, ркритїе, що зшїмї, добрїя,
 ат отобуду, вноїтїїотї, до будїи, га, к дороє, займатїю, се тїам,
 рше. Не саме і за рашї, автїрїє, ркїі. Покї не моїмї, маїтї, дїо,
 до, руркоє, намі, рана, ми отїрїє, ркїі, Паканї, Пвадія, Дрїда, Шїшї,
 рї, ішимо, до знаміємо, що намі, нема, роє, доброє, від мії, отї,
 вайтї, се; що, отї, ртї, ві, бї, нас з шїроє, серїя, зовїї, зшїотї, з
 ма, земї, іє, отї, рше, не моїмї, ми добїратїи — рше, бїмї, іє, намі,
 ворогї.

Пок, як тїо недобіре, було отравданїю, р, ма вітї, конєшїю, з
 расї, міцкої, мівої, автїрїє, ркїі, армії, тїак, тїєє, р, роно,
 дїрїє, мітрїашїмї, і невдїєшїю, авшїцїю, зі, вїляду, на, зана, міе,
 добро, мароду. Ёк, тіє, р, в. І. 1918. чї, к, м, р, л, е, ш, і, з, м, і, ц, а, ш, і, і, і, н, т, е,
 айєшїя (намі), отїрїє, мімо, і, мурїє, недобїраїю, рашїю, рвоїю.

пропало, то по розряді небіжчик милосердью своєї Австрії, коли ми
милі шіали господарити в сотвореній нами нашій Рейхсміці, то
саба самі, розді не повинні ми були і не сміли не довіратися!

Винимавши, мігалося інакше; муржева терпелася то ругати недовіра
в Боже, в Мадарів і інших Австрійців на себе, ранила, на та-
ко же саміських, недавних небіжчиків. — А що найдивніше, що
недовіра виступаю далеко, сильніше при війську, бо в „цивілі-
зації“, в місті, в селі, в садибі, в інших товариствах, ті самі
люди, котрі при війську творять муржеву, зовсім інакше, з до-
вірою, відносяться до своїх провідників, котрі у війську є рідними
людьми! Оце ти, ссмі, а взаїмне відносимося інакше в „цивіліза-
ції“ при війську?

В. Тоді нас раде за сльозно покарати. Не витратили все і Богу, і
ми зможемо своє казаче відобрести, а інакше і терпіти, і казаче
відімітати. Рідна ми з того казаче і зрозуміємо, що тут
єдина найменша підстава до недовіра; тільки лише відбирати
лише освіту до праці. Пречі так муржева експлуатувати
в розраханні мої рідної Рейхсміці і в обважках в розраханні —
але, що діяла на мову Рейхсміці отта смутна, отверта
відвічальності. Або в іна заповного добра казачих.

Біть з недовіра!

одре буде, як муржева забере голос на моє тєлу, викоріненя того неслучно.
недовіра, та подаєть свою душу в єди на праці.

Катікаво.

Г мадорового театру:

Результатом інспекції "Помісаровського, Натанка-Романка" показана ра 12 с. м. зобра на сцені мадорового театру; мабуть з нагоди 100-річчя свого історювання, котрі якраз відбулися в цій році. Романка пройшла з успіхом і з успіхом. В нелегкій хвилині романки заступник вилуче потім прийшов до Кириллу Кубадав, рабови царю із свого завдання і історію свого емію прощ розселяв респектно зобрашу публіці. Усі артисти зобраши заспокоєні і тісні.

Ця операція відбувається на сцені Стіцака зі Сватом на लोक. рабіці. Навітки, моєн він своїм готейам ти, зміссю уторм. аржаного природного роздіти, руд і зощити історію з історію, змиє миє мешкаши в мадор. Моєн же глибо, ми Стіца і тініти. ет, найбильшого еррекційсисю - до кождий, ітійтти ра, бодат на како. задити гилити миє.

На найблизшій, які приготувае Комедія Цеминського Сокант

Г діалогіти оору.

Ріград, останній Концертів ртаршисового оору в С. Нуні і Рашіаїї показав, ра він зобейн негдичіаніновасши, не відобідає він тами найбажанийшим вимогам такою оору. Моєн отру. найблизших Концертів, які дуже в негдичіані бодучітотти про- екційтотти уотроїти, векси, силами і... тамніт, рещкого царя. зобрашу з Абійсого для Н... аселена в Нідерс не зобрашуватти, розітиг з управа оору.

Конкурс

на танцюристів — хористів!

Одному і найважливіше членів. Прямата: мого уявити дегусто.
Кубою через 48 година. Перспективатом предпозитом виймаю:
1. свідомство здоровля виснажене (найлучше) одного з наших
мішер таборової мішци;
2. квіт і проті квіт на 100 корон зароту,
3. квіт і зворотний квіт на 75 мотук ресько-сентетическо.
Стихити з надшмакелю просод, до при відновити
процентовано, може не децо заробити!

Відїзд Бригади на Україну.

Наше пошамство у Празі висудало у Антанті рішаво
у Франції згоду на відїзд Бригади з ділюшого на Україну
міг членів, яке як виклицило ся там зовсім скане не дити,
недшво по... шестні, щоб в той рішаво розрочити іде фронт
відників від можливої а не мимурої респітов. В тім рішаво
вішаво вше з кожного курия по 3. санітарів міг проведсє
1. 2. 3. до санітарної Лісії до... Відїзд.

Конкурс.

Дирекція театру гласає одного артиста - молодшика:

Услови примають:

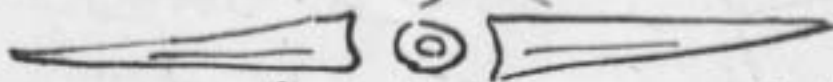
1. Воле Сасовий, 2. дурне годриє руж, 3. ром британ, 4. не
вимо, а все говорити без приготавана за сучасною не зад
кучоши, 5. характер романтично-отрадісно-отерпачовий,
6. на проби можна сиїзнати ся найсильше годину. 6. не бутт
на пробах найсильше 15 фразів. 7. не сийє роді, нікого родити
з критика „Злагоу-таборя.“ Зпомошуватися в годинок ур
за кучисамш.

за Дирекцію

Созанський.

Просити ся слідуюча і. сшаршии о звороті книжкості
всшисшисшисш в „Спросвітний кружок“

рейср. Карак, пор. Улошайн, сот. Парамисидий, отр. Казр
Копин, рейср. Прокотин, хор. Дункевич, хор. Семець, сот. Мвенц
сот. Димаринський, хор. Гуска, хор. Рабрук, сот. Млатесис,
рейс. Новаківський, сот. Луцківський, сот. Парубога, хор. Вас
ковський, сот. Писрва, хор. Церковний, хор. Ручак, рейс. Пива,
хор. Саврин, сот. Паранак, от. Даміт, Олекса Шбис, хор.
Раковський і п-на Новосильницька. —

[Автора сшати, не можна мовити "прошу на маленьке інтерв'ю: (Фед